

بسمه تعالی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی

دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی رشت

کدها و مقررات اخلاق حرفه‌ای در دانشجویان پرستاری، مامایی و فوریت پزشکی

هر حرفه‌ای که به طور مستقیم با ارباب رجوع برخورد دارد، نیازمند اخلاق می‌باشد. اخلاق پرستاری، رعایت اخلاق حرفه‌ای در ارائه‌ی مراقبت‌های پرستاری و بخش تفکیک‌ناپذیر حرفه‌ی پرستاری است.

اخلاق حرفه‌ای در رشته‌های علوم پزشکی که رسالت آنها ارائه خدمات بهداشتی، مراقبتی، درمانی و توانبخشی در بالاترین سطح آن به مددجویان و افراد جامعه می‌باشد بسیار ضروری می‌باشد. زیرا رفتار اخلاقی حرفه‌ی علوم پزشکی در بهبود سلامتی افراد نقش مؤثری دارد.

هدف از تدوین کدهای اخلاق حرفه‌ای پرستاری، تنظیم یک استاندارد مورد انتظار برای فعالیت‌های پرستاران، آگاه کردن جامعه از این استانداردها و ایجاد یک پیکره‌ی منسجم حرفه‌ای است.

کدهای اخلاق حرفه‌ای در پرستاری شامل موارد زیر می‌باشد:

۱. توانایی‌ها و محدودیت‌های خود را در خصوص ارائه خدمات بشناسید.
۲. با ارتقاء دانش و مهارت، شایستگی‌های خود را افزایش دهید.
۳. مسئولیت‌های حرفه‌ای، قانونی و اخلاقی خود را بشناسید.
۴. در ارائه خدمات، وجدان کاری، از خودگذشتگی و مسئولیت‌پذیری داشته باشید.
۵. در ارائه خدمات، شأن و منزلت مددجویان را حفظ کنید.
۶. در ارائه خدمات، صداقت، انصاف، احترام و ادب و مهربانی را رعایت نمایید.
۷. در ارائه خدمات، تفاوت‌های فرهنگی، آداب و رسوم، مذهب و زبان مددجویان را در نظر بگیرید و به دور از تبعیض رفتار کنید.
۸. اطلاعاتی که از مددجو به دست می‌آورد و اسرار وی را فاش نکنید و به وی بگویید که ممکن است برای مشاوره و درمان، برخی از اطلاعات با سایر اعضای تیم درمان در میان گذاشته شود.
۹. در ارائه خدمات، حریم خصوصی مددجویان را حفظ کنید.
۱۰. استقلال فردی مددجویان احترام گذاشته و قدرت اختیار آنها را سلب نکرده و به رضایت آگاهانه پایبند باشید.
۱۱. همواره در ارائه خدمات به اصل عدم ضرر رساندن و برتری منافع مددجو توجه داشته باشید.
۱۲. همواره دانش خود را به اصل عدم ضرر رساندن و برتری منافع مددجو توجه داشته باشید.
۱۳. براساس قوانین، اخلاق، شرع و شواهد علمی تصمیم‌گیری کنید.
۱۴. همواره محیطی امن برای مددجویان خود فراهم کنید.
۱۵. خدمات و مراقبت‌های خود را با بیشترین کیفیت ارائه دهید و به صورت دقیق ثبت و گزارش کنید.

۱۶. خدمات را به موقع انجام داده و پیگیر باشید.
۱۷. دریافت و اجرای دستورات پزشک را به صورت مکتوب انجام دهید.
۱۸. هنگام ارائه خدمات خود را معرفی کرده و با روی خوش با مددجویان رفتار کنید.
۱۹. با مددجویان و همراهان ارتباط مؤثر همراه با احترام برقرار کنید بطوریکه اضطراب آنها کاهش یافته و نیازهای آنها برطرف شود.
۲۰. با زبانی ساده، روان و روشن و در سطح فهم و درک مددجود سؤال بپرسید و در مورد پاسخ‌های مددجو قضاوت نکنید.
۲۱. اصل صداقت را در برخورد با مددجویان و همراهان رعایت کنید.
۲۲. خدمات و مراقبت‌های خود را صرف نظر از جنس، سن، نژاد، وضعیت اقتصادی، فرهنگ و باورهای سیاسی مددجو ارائه دهید.
۲۳. در مواردی که شاهد نقض حقوق بیماران یا همکاران خود هستید به مراجع مربوطه گزارش دهید.
۲۴. نیازهای آموزشی مددجو را به طور واضح برای وی و همراه توضیح دهید.
۲۵. با همکلاسی‌ها، اساتید و همکاران بالینی ارتباطی همراه با احترام، همدلی، اعتماد، حمایت و به دور از استرس داشته باشید و در جهت ایجاد جوی سالم و اخلاقی کوشا باشید.
۲۶. به دانش، تخصص، تجربه، احساسات و عقاید هم‌گروهی‌ها، اساتید و همکاران بالینی احترام بگذارید.
۲۷. در محیط بالینی برای سایر حرفه‌ها احترام و ارزش قائل باشید.
۲۸. نسبت به حقوق مادی و معنوی خود آگاه باشید و در جهت احقاق آنها اهتمام بورزید.
۲۹. در حفظ سلامتی جسمی، روانی و اجتماعی خود کوشا باشید تا بتوانید خدمات را با کیفیت بهتری ارائه دهید.

۳۰. با موضوعات پژوهشی رشته خود آشنا بوده و در جهت انجام پژوهش‌های کاربری و جلب نظر مسئولین جهت انجام آنها تلاش کنید.

۳۱. به افراد و گروه‌های آسیب‌پذیر کودکان، سالمندان، افراد ناتوان جسمی و ذهنی، بیماران روانی توجه ویژه کنید.

۳۲. به گونه‌ای رفتار کنید که اعتبار و حیثیت حرفه شما زیر سؤال نرود.

۳۳. ضمن توجه به سلامت در سطح محلی، در راستای حصول اهداف سلامت در سطح ملی و جهانی نیز تلاش و همکاری کند.

۳۴. در بحران‌ها و حوادث طبیعی همچون جنگ، زلزله، سیل، همه‌گیری بیماری‌ها و مانند آنها مسئولیت‌ها و وظایف خود را با در نظر گرفتن احتیاطات لازم انجام دهید.

۳۵. از پذیرش هرگونه هدیه یا امتیازی از مددجو/بیمار یا بستگان وی، که ممکن است موجب معذوراتی در حال یا آینده شود پرهیز کند.

۳۶. دانش و تجربه حرفه‌ای خود را با سایر همکاران در میان گذارید.

۳۷. با تیم درمان ارتباط متقابل مبتنی بر اعتماد برقرار کنید.

۳۸. رابطه استاد و دانشجو در محیط‌های علمی، آموزشی و تحقیقاتی باید مبتنی بر شأن و اخلاق حرفه‌ای توأم با احترام باشد.

۳۹. در موارد استفاده از بیمار در آموزش دانشجویان، حقوق بیمار و ملاحظات اخلاقی مرتبط باید به طور دقیق و کامل رعایت شود.

۴۰. در صورت عدم همکاری مددجو / بیمار یا خانواده وی در آموزش دانشجو، نباید روند ارائه خدمات به او تحت تأثیر قرار گیرد.

۴۱. در صورت فعالیت در حوزه پژوهش، باید ضمن گذراندن دوره‌های آموزشی الزام، از اصول و قواعد پژوهش مطلع و با راهنماهای اخلاق در پژوهش عمومی و اختصاصی کشوری آشنا و به آنها ملتزم با شید.

۴۲. روپوش دانشجو باید سفید، بلند، غیر چسبان، با آستین بلند و دارای آرم دانشگاه علوم پزشکی گیلان و شلوار باید بلند متعارف و در شان حرف پزشکی باشد.

۴۳. در محیط کار باید تمامی دکمه های روپوش بسته باشد و از کارت شناسایی معتبر (دارای عکس، حرف اول نام، نام خانوادگی، آرم دانشگاه) بر روی پوشش در ناحیه سمت چپ سینه استفاده شود.

۴۴. جوراب دانشجو باید ساده و بلند باشد و از کفش طبی و مناسب که هنگام راه رفتن صدا نداشته باشد استفاده شود.

۴۵. استفاده از وسایل زینتی ممنوع است.

۴۶. دانشجویان حرفه پزشکی الگوی نظافت و بهداشت فردی هستند لذا تمیزی و آراستگی ظاهر و بهداشت در تمامی محیط های آموزشی علوم پزشکی از ضروریات است.

۴۷. ناخن ها باید کوتاه و تمیز (جهت کاهش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران) و بدون لاک باشد.

۴۸. آرایش غیر متعارف صورت و استفاده از تاتو، حلقه و نگین در بینی و هر قسمت از صورت ممنوع است.

۴۹. جویدن آدامس و استعمال دخانیات در کلیه زمان های حضور فرد در محیط های آموزشی ممنوع است.

۵۰. در زمان حضور در کلاس، بخش، آزمایشگاه و در بالین بیمار تلفن همراه باید خاموش باشد و در سایر زمان ها، استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.